

จดหมายถึงบรรณาธิการ

วิวาทะเรื่องใยหิน

เรียน บรรณาธิการธรรมศาสตร์เวชสาร

อ่านจดหมายถึงบรรณาธิการ (ธรรมศาสตร์เวชสาร ปีที่ ๑๒ ฉบับที่ ๒ หน้า ๔๑๔) ฉบับแรก ที่ท่านรับหน้าที่บรรณาธิการวารสารแล้ว ทำให้ยากแสดงความคิดเห็นตามวิสัยคนสูงอายุที่ยังมีความเป็นไทยเหลืออยู่บ้าง คนไทยสมัยใหม่มักมีความเป็นไทยน้อยลง แต่เมื่อได้อ่านจดหมายถึงบรรณาธิการฉบับนี้จากนักวิชาการหนุ่มไฟแรง (ดร. พรชัย สิริศิริธัญกุล) ทำให้ชื่นชมว่าเจ้าของจดหมายยังเหลือความเป็นไทยอยู่มาก เพราะท่านเขียนจดหมายถึงบรรณาธิการแบบที่ชาวบ้านคนไทยเขียนจดหมายถึงกัน ท่านไม่ใช่แบบอย่างจดหมายถึงบรรณาธิการในวารสารวิชาการสากลหรือแบบฝรั่ง ท่านอาจไม่เคยเห็นจดหมายพวกนั้น (ถ้าสนใจผมจะส่งให้) แต่ผมก็นิยมชมชอบเห็นว่าท่านทำถูกเพราะเราเป็นคนไทยไม่ต้องไปรับแบบอย่างของฝรั่ง ขออนุโมทนาครับ

กลับมาเรื่องที่ท่านเจ้าของจดหมายสนใจคือเรื่องใยหิน (asbestos) ซึ่งบางคนชอบเรียกว่าแร่ใยหิน (ขอแนะนำให้อ่านพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถานหน้า ๕๒๐ คำว่าแร่ใยหินจะชี้แจงเรียกแร่ที่ยังไม่ได้กลุ่มนำไปใช้ เช่น แร่ดิบๆ แร่ทองคำ พวกนี้ยังเป็น ore อยู่) ผมยังไม่เคยอ่านพบว่าคุณหมอพรชัยสนใจเรื่องใยหินมาก่อน ท่านมักจะรวบรวมเสนองานพิมพ์ของคนไทยให้เราทราบเสมอ เช่น ภาวะโลกร้อน แต่ครั้งนี้ท่านเปลี่ยนมาแนะนำให้คนไทยอ่านเอกสารฝรั่ง ซึ่งก็ทำให้ได้รับความรู้กว้างขวางขึ้น แต่ขอให้รู้เอกสารไทยด้วย อยากให้คุณหมอพรชัยเขียนบทความเรื่องใยหินให้เราได้รับรู้เรื่องทั้งไทยและเทศ และกรุณาอย่าอ้างว่านักวิชาการไทยยังไม่เก่ง ไม่สามารถวินิจฉัยโรคในประเทศไทยได้ นักวิชาการไทยผ่านเมืองนอกนับไม่ถ้วนแล้ว บางคนเก่งกว่าฝรั่งด้วยซ้ำ

ธรรมณูญ สุขุมานันท์

แพทย์ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี

จังหวัดสุราษฎร์ธานี ๘๔๐๐๐

ข้อสังเกต : อ่านพบว่า ท่านบรรณาธิการธรรมศาสตร์เวชสารท่านใหม่ชวนไปใช้ภาษาไทยรูปแบบฝรั่ง เช่น associate editor ท่านแปลตรงตัวเป็น รองบรรณาธิการ ขณะที่หลักภาษาไทยต้องเป็น บรรณาธิการรอง

ขอขอบคุณท่านอาจารย์ธรรมณูญสำหรับคำแนะนำหลักการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องครับ

สุรศักดิ์ บุรณตรีเวทย์

บรรณาธิการ